

Scholieren werken in een Lets weeshuis

Een groep scholieren bracht een deel van de zomervakantie door in het Letse dorpje Cesvaine om mee te werken aan het opknappen van een weeshuis. Naast het kluswerk was er voldoende tijd voor sport, plezier en cultuur.

19-10-2007

Op donderdag 2 augustus vroeg in de morgen vertrokken wij, een groep Nederlandse scholieren van 15 tot 17 jaar, vanuit Hengelo naar Warschau.

In Warschau zouden wij één nacht doorbrengen om de volgende dag door te reizen naar onze eindbestemming Cesvaine.

Toen we 's avonds naar het centrum gingen begaf een van de auto's het echter. Het gevolg was dat we een aantal dagen in Warschau moesten wachten op vervangend vervoer. Deze dagen hebben we natuurlijk prima ingevuld met cultuur en voetbal.

Na een aantal dagen was het vervangend vervoer gearriveerd en konden we onze tocht voortzetten. Na een hele dag rijden kwamen we 's avonds laat aan in het weeshuis.

Het Weeshuis

Het weeshuis bestaat uit een hotel, een boerderij en allemaal kleine huisjes waarin de kinderen in een soort van gezin samenwonen. Dit alles staat op een uitgestrekt terrein.

De meeste kinderen waren er niet, ze verblijven tijdens de vakantie in gastgezinnen in Frankrijk. Daardoor konden wij nu gebruik maken van de huisjes.

De volgende ochtend gingen we meteen aan het werk. Onze groep, bestaande uit veertien man, werd in tweeën gedeeld, een klein deel van de groep zou gaan werken aan de wintervoorraad hout, de rest aan het hek. Naast onze groep waren er ook negen Litouwse scholieren die met ons meededen, tussen 13 en 17 jaar oud.

Die eerste ochtend ontmoetten we Jean en Robert. Jean is een van de belangrijke personen van het weeshuis, hij regelt van alles en was degene die het project leidde. Robert is een Brit die een paar maanden niet meer achter een bureau wilde zitten en met cijfers bezig wilde zijn. Via

Internet had hij dit project gevonden en wilde er graag aan bij dragen.

Elke werkdag was het ongeveer hetzelfde ingedeeld. Na de hele ochtend werken gingen we 's middags naar het dorp voor de lunch. Na de lunch werd er soms de rozenkrans gebeden en gingen we nog een uur werken en daarna was het tijd voor wat ontspanning, zoals bijvoorbeeld zwemmen in een meer of een voetbalwedstrijd Nederland – Litouwen. Deze wedstrijd hebben we twee keer gespeeld... en jawel, gewonnen, al moet gezegd worden dat wij ouder en meer waren dan de Litouwers. Eén middag kregen we een rondleiding door het dorp van een inwoner van Cesvaine. Hij liet ons van alles zien zoals de typische flats uit de communistische tijd maar ook het oude kasteel. Hij legde ons tijdens de tour uitgebreid uit wat de gevolgen op het dorp en haar

bewoners zijn van vele jaren
communisme.

De derde dag van ons verblijf in
Cesvaine hadden we een dagje vrij
genomen om Riga te bekijken. Riga
heeft een oud centrum en is een heel
mooie stad. Bijna het hele centrum is
gerestaureerd. In Riga is duidelijk te
zien dat het verschil tussen arm en
rijk in Letland erg groot is. In Riga
wonen de rijkere mensen, die dus in
mooi gerestaureerde huizen wonen
en in dure auto's rondrijden, in
Cesvaine is veel meer armoede.

Krakau en omgeving

Na vier dagen werken zat het er voor
ons op. We begonnen aan onze
terugreis. Op de terugreis hebben we
een aantal steden bezocht: Kaunas,
Krakau en Poznan. In Krakau
verbleven we in een soort herberg.
De eerste dag in Krakau werden we
door een van de (van oorsprong
Poolse) inwoners van Studentenhuis

Leidenhoven rondgeleid door het centrum van deze prachtige stad.

De tweede dag in Krakau hebben we een bezoek gebracht aan Auschwitz. We weten allemaal van de geschiedenisles wat daar gebeurd is, maar om er ook echt rond te lopen is toch wel heel iets anders. We hebben twee van de drie kampen bezocht. In Auschwitz I hebben we voor de rondleiding eerst nog een film gezien die bestaat uit de eerste beelden van de bevrijding van het kamp, daarna kregen we een rondleiding door het kamp, onder andere langs de enige overgebleven gaskamer en de cel van Maximiliaan Kolbe. Hierna gingen we met de auto's naar Auschwitz - Birkenau. Daar hebben we nog een korte rondleiding gehad door de restanten van het kamp. Dit bezoek heeft op ons allemaal veel indruk gemaakt.

De derde dag zijn ze naar het Tatra gebergte gegaan. Daar hebben we een lange wandeling gemaakt door de bergen met een meertje als eindbestemming. Dat meer bleek er te zijn en het was er erg druk, er was alleen niemand aan het zwemmen. Het water was erg koud, dat weerhield ons echter niet om toch een duik te nemen. De verbazing was uit de gezichten van de Polen af te lezen!

Terugreis

De volgende ochtend vertrokken we naar Częstochowa. Daar zijn we een paar uur gestopt en hebben het bedevaartsoord bezocht. In het bedevaartsoord was het erg druk. Op een gegeven moment was er een trompetsignaal te horen en stroomde iedereen naar de relatief kleine kapel bij het Maria-icoon. Daar werd het icoon van de Zwarte Madonna, Patrones van Polen, aan de mensen

getoond. 's Middags hebben we onze reis voortgezet in de richting van Nederland, met een tussenstop in Poznan.

We kunnen allemaal terugkijken op een geslaagde reis. Het was gezellig, indrukwekkend en leerzaam.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-nl/article/scholieren-
werken-in-een-lets-weeshuis/](https://dev.opusdei.org/nl-nl/article/scholieren-
werken-in-een-lets-weeshuis/)
(14-8-2025)